

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1431/2022
24.01.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Биљане Синановић и Невенке Важић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног, адвоката Ахмета Хоџића и адвоката Мајде Божић и допуни захтева за заштиту законитости, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици 7.К. 84/21 од 14.03.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 568/22 од 27.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 24.01.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Ахмета Хоџића и адвоката Мајде Божић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици 7.К. 84/21 од 14.03.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 568/22 од 27.10.2022. године у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости, као и допуна захтева за заштиту законитости **ОДБАЦУЈУ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици 7.К. 84/21 од 14.03.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 4 месеца, која казна ће се извршити тако што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора, и на новчану казну у износу од 50.000,00 динара коју је обавезан да плати суду у корист буџетских средстава Републике Србије у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико у датом року не плати наведену казну иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом према окривљеном изречена је и мера безбедности

одузимање предмета прецизно наведених у изреци првостепене пресуде и укинута је мера забране напуштања боравишта одређена решењем тог суда Кв. 205/22 од 04.03.2022. године.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 568/22 од 27.10.2022. године усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Суботици и пресуда Основног суда у Суботици 7.К. 84/21 од 14.03.2022. године је преиначена само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеног АА за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. Кривичног законика за које је првостепеном пресудом оглашен кривим осудио на казну затвора у трајању од 8 месеци, док су жалба тужиоца у преосталом делу и жалба браниоца окривљеног одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено су поднели браниоци окривљеног АА, адвокат Ахмет Хоџић и адвокат Мајда Божић, због „битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешне примене материјалног права“, са предлогом да Врховни касациони суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји и укине пресуду другостепеног суда. Браниоци су поднели и допуну захтева за заштиту законитости у којој су предложили да се побијане пресуде преиначе и окривљени ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Ахмета Хоџића и адвоката Мајде Божић, је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у престалом делу недозвољен, а допуна захтева за заштиту законитости је неблагоприятна.

У поднетом захтеву за заштиту законитости браниоци окривљеног указују да је нижестепеним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се првостепена пресуда заснива на доказима на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати. Као незаконит доказ означена је потврда о одузетим стварима од стране припадника Министарства унутрашњих послова, Полицијска управа Суботица, јер по браниочевим наводима полицијски службениници нису имали право да без налога улазе на приватан посед и претражују породичну стамбену зграду и двориште на пријављеној адреси пребивалишта окривљеног.

Изнети наводи се по оцени Врховног касационог суда не могу прихватити као основани. Наиме, исти наводи истицани су и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на страни

3. пасус 4 образложења пресуде, као и на страни 4. пасус 7 првостепене пресуде дао јасне и довољне разлоге које у свему прихвата Врховни касациони суд и на исте упућује сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости браниоци су указали да окривљени није могао бити оглашен кривим нити му се могла изрећи казна затвора за радње које није извршио, на који начин указују да је побијаним пресудама чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено чиме су учињене повреде закона из члана 440. ЗКП.

Осим тога браниоци у поднетом захтеву за заштиту законитости наводе да су нижестепене пресуде донете и уз погрешну примену члана 507. став 4. ЗКП, с обзиром да је првостепени суд пропустио да јавно објави првостепену пресуду којом је окривљеном изречена казна затвора у трајању од четири месеца.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 440. ЗКП и члана 507. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев бранилаца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости ако није поднет у року из члана 485. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреда овог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тач. 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП) учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим (другостепеним) судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, с обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП, којом су права браниоца ограничена правима окривљеног.

Имајући у виду цитиране законске одредбе и чињеницу да је окривљеном АА према повратници која се налази у списима предмета пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 568/22 од 27.10.2022. године уредно достављена 21.11.2022. године, а да су његови браниоци Ахмет Хоџић и адвокат Мајда Божић допуну захтева за заштиту законитости поднели преко Основног суда у Суботици, дана 04.01.2023. године, дакле након протекла рока од 30 дана који је прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони допуну захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног адвоката Ахмета Хоџића и адвоката Мајде Божић односно захтев у том делу одбацио као неблагоприятан, јер је поднет након законом прописаног рока.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је у смислу члана 491. став 1. и 2. и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић